

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Cdo/101/2022
Identifikačné číslo spisu:	4115227644
Dátum vydania rozhodnutia:	07.12.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:4115227644.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu K. Y. F., T., narodeného XX. R. XXXX, F., M.Á. X, zastúpeného advokátskou kanceláriou Bartošík Šváby s.r.o., Bratislava, Plynárenská 7/A, IČO: 35 929 049, proti žalovanému HRIADEL, spol. s r.o., Nitra, Cabajská 28A, IČO: 31 444 334, zastúpenému advokátskou kanceláriou Mgr. Beáta Kartíková s.r.o., Šamorín, Gazdovský rad 2, IČO: 48 214 337, o neplatnosť skončenia pracovného pomeru a o náhradu mzdy, vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 18Cpr/2/2015, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 22. apríla 2021 č. k. 8CoPr/4/2020, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nitra rozsudkom z 30. marca 2020 sp. zn. 18Cpr/2/2015 v spojení s opravným uznesením z 30. apríla 2020 sp. zn. 18Cpr/2/2015 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu mzdy za obdobie od 13. augusta 2015 do 21. októbra 2015 a od 22. októbra 2015 do 17. augusta 2017 vo výške 51 981,11 eura netto spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05%. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 75 %.

2. Uvedenému rozhodnutiu predchádzal vo veci rozsudok Okresného súdu Nitra z 1. augusta 2017 č. k. 18Cpr/2/2015-334, ktorým súd prvej inštancie určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru dané žalovaným žalobcovi dňa 5. augusta 2015 je neplatné a že výpoveď daná žalovaným žalobcovi dňa 15. októbra 2015 je neplatná. V časti o určení, že pracovný pomer žalobcu u žalovaného naďalej trvá, súd žalobu zamietol a určil, že nemožno od žalovaného spravodlivo požadovať, aby žalobcu naďalej zamestnával. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu mzdy vo výške 3 071,15 eura v hrubom mesačne za obdobie od 13. augusta 2015 do 31. júla 2016. Vo zvyšku súd žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na ich náhradu; štát má právo na náhradu trov konania štátu voči žalobcovi v rozsahu 50% a voči žalovanému v rozsahu 50%. Na odvolanie oboch strán sporu Krajský súd v Nitre rozsudkom zo 6. júna 2019 sp. zn. 8CoPr/5/2018 rozsudok súdu

prvej inštancie v napadnutých výrokoch o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a výpovede potvrdil. V napadnutej časti o určení povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu mzdy, o zamietnutí žaloby vo zvyšku a výrokov o náhrade trov konania strán sporu a štátu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu v týchto častiach vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Po vrátení veci na ďalšie konanie súd prvej inštancie vykonal vo veci pojednávanie a následne vyššie uvedeným rozsudkom z 30. marca 2020 rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu mzdy za obdobie od 13. augusta 2015 do 17. augusta 2017 vo výške 51 981,11 eura.

3. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Nitre rozsudkom z 22. apríla 2021 sp. zn. 8CoPr/4/2020 rozsudok súdu prvej inštancie z 30. marca 2020 sp. zn. 18Cpr/2/2015 v spojení s opravným uznesením z 30. apríla 2020 sp. zn. 18Cpr/2/2015 potvrdil. Žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

4. V odôvodnení rozsudku odvolací súd poukázal na závery súdu prvej inštancie, s ktorými sa v celom rozsahu stotožnil. Z dôvodu, že žalovaný žiadal, aby súd náhradu mzdy za čas presahujúci 12 mesiacov žalobcovi nepriznal, boli v konaní zisťované skutočnosti na strane žalobcu, ktoré tvoria východisko pri rozhodovaní súdu podľa ustanovenia § 79 ods. 2 Zákonníka práce. Žalobca predložil dôkazy, z ktorých vyplýva, že sa snažil nájsť si prácu, nepracoval pre iného zamestnávateľa a vo výkone práce mu nebránila závažná prekážka. Podľa potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava bol žalobca evidovaný na úrade práce od 19. augusta 2015 do 23. októbra 2017; žalobca teda spĺňal podmienky zaradenia do evidencie uchádzačov o zamestnanie a v prípade, ak by bol zamestnaný alebo by pracoval na dohodu, tak by nemohol byť evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a nemohol byť ani súčasne práceneschopný. Žalobca zároveň predložil potvrdenie Sociálnej poisťovne, že nebol v dňoch od 19. augusta 2015 do 23. októbra 2017 evidovaný v registri poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia vedenom Sociálnou poisťovňou. Odvolací súd poukázal na to, že žalovaný nerozporoval, že by žalobca nemohol pre žalovaného vykonávať prácu v rozhodnom období, a doklady, ktoré boli predložené následne právnym zástupcom žalovaného, sú údajmi, ktoré vyplývajú z verejných zdrojov, a nič nebránilo právnemu zástupcovi žalovaného, aby tieto podklady predložil skôr. Odvolací súd dospel k záveru, že nebolo preukázané, že by žalobca mal príjem z iného pracovného pomeru alebo by v rozhodnom období podnikal. Skutočnosť, že časť rozhodného obdobia od 13. augusta 2015 do 19. augusta 2015 bol žalobca na pozícii predsedu predstavenstva spoločnosti Property Care a.s., nebolo možné podľa odvolacieho súdu považovať za prekážku pri výkone práce pre žalovaného. Žalobca bol za predsedu predstavenstva Property Care a.s. zvolený 13. júna 2015, t.j. ešte počas výkonu práce pre žalovaného a voľba za čestného predsedu spoločnosti Property Care a.s. neobmedzila žalobcu vo výkone práce pre žalovaného. V konaní nebolo preukázané, že by žalobca vlastnou vinou zanedbal možnosť zarábať si (zamestnať sa) a tak aspoň sčasti nahradiť ušlý príjem, aby neutrpel ujmu. Žiadosti žalobcu o zamestnanie neboli formálneho charakteru, nakoľko išlo aj o pozície, ktoré zodpovedali kvalifikácii žalobcu na trhu práce. Odvolací súd sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie, že nebolo dôvodné znížiť náhradu mzdy pre žalobcu, a k námietkam žalovaného uviedol, že ním navrhnuté dôkazy (až v záverečnej reči po už jednom predchádzajúcom zrušení rozsudku a pojednávaniach) mal predložiť už v predchádzajúcom priebehu sporu a zároveň sa tieto netýkali predmetného obdobia (výpisy z obchodného registra na žalobcu z roku 2019) a nespochybnili správnosť prvoinštančným súdom prijatých skutkových a právnych záverov, keď nepreukázali príjem žalobcu za jeho činnosť vo Francúzsko-slovenskej obchodnej komore alebo v spoločnosti Property Care a.s. za august 2015. Čo sa týka nesprávnych skutkových zistení ohľadom žalobcom predložených potvrdení Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny a Sociálnej poisťovne, vychádzajúc zo zásady správnosti a zákonnosti konania týchto správnych orgánov, nemal odvolací súd o nich žiadne pochybnosti a nestotožnenie sa žalovaného s nimi nepovažoval za právne významné.

5. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie a žiadal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre ako aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Nakoľko dovolanie bolo podané po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty, právna zástupkyňa žalovaného zároveň požiadala o odpustenie zmeškania lehoty na podanie dovolania. Okresný súd Nitra uznesením z 21. septembra 2021 sp. zn. 18Cpr/2/2015 odpustil žalovanému

zmeškanie lehoty na podanie dovolania.

6. Podanie dovolania žalovaný odôvodnil tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a) Civilného sporového poriadku) a ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. c) Civilného sporového poriadku).

7. Poukázal na kritériá, ktoré zohľadňujú súdy pri rozhodovaní o žiadosti zamestnávateľa primerane znížiť alebo celkom nepriznať zamestnancovi náhrada mzdy za čas presahujúci 12 mesiacov (§ 79 ods. 2 Zákonníka práce). Namietal, že v prípade pôsobenia žalobcu na pozícii predsedu predstavenstva spoločnosti Property Care a.s. od 13. augusta 2015 do 19. augusta 2015 mal súd skúmať, prečo žalobca súhlasil s tým, aby túto funkciu vykonával ako funkciu čestnú. Podľa žalovaného žalobca v tomto prípade vlastnou vinou zanedbal možnosť zarobiť si výkonom tejto funkcie. K žiadostiam žalobcu o prijatie do zamestnania žalovaný uviedol, že tieto adresoval na také pracovné pozície, ktoré nekorešpondovali s kvalifikáciou žalobcu, z čoho vyplýva, že zo strany žalobcu išlo iba o formálne žiadosti a ponuky a rovnako vyvstávajú dôvodné pochybnosti o pravosti a hodnovernosti žalobcom predkladaných ponúk a žiadostí o prijatie do zamestnania. Prvostupňový súd mal skúmať, z akého dôvodu nebol žalobca úspešný pri hľadaní zodpovedajúceho zamestnania. Podľa žalovaného žalobca vlastnou vinou zanedbal možnosť zarobiť si a tak si aspoň čiastočne nahradiť ušlý príjem, o čom svedčí aj skutočnosť, že žalobca po ukončení rozhodného obdobia bol vymenovaný do funkcie minimálne v desiatich obchodných spoločnostiach. Uvedeným je jednoznačne preukázané, že žalobca je na trhu práce vysoko žiadaným odborníkom, a teda že v rozhodnom období mohol pracovať aj pre iné spoločnosti. V konaní bolo preukázané, že žalobca je vlastníkom bytu, kde bývali jeho známi a platili mu nájom 200 eur, žalobca teda dosahoval iný príjem ako príjem z pracovnoprávneho vzťahu, avšak súd sa s touto skutočnosťou v rámci dokazovania nevysporiadal.

8. Žalovaný vyjadril presvedčenie, že žalobca sa do práce počas rozhodného obdobia nezapojil z dôvodu, aby tým získal neprimeranú výhodu, pričom týmto vlastnou vinou zanedbal možnosť zarobiť si a tak si aspoň čiastočne nahradiť ušlý príjem. S poukazom na rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 4Cdo/125/2018 žalovaný uviedol, že výkon práva uplatniť náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru nemôže v žiadnom prípade byť zneužitím práva. Účelom ustanovenia § 79 ods. 2 Zákonníka práce je zabrániť nie tomu, aby zamestnávateľ bol za svoj nesprávny postup postihnutý tým, že zamestnancovi zaistí rovnaké plnenie, ako keby prácu vykonával, ale má zabrániť nedôvodnému zvýhodňovaniu zamestnanca. Súd pri rozhodovaní o náhrade mzdy na čas presahujúci 12 mesiacov v rámci svojej voľnej úvahy musí nájsť mieru zodpovedajúcu účelu a funkciám náhrady mzdy v zmysle § 79 ods. 1 a 2 Zákonníka práce tak, aby jeho rozhodnutie zásadným spôsobom neodporovalo nielen dobrým mravom, ale aj zásadám spravodlivosti a primeranosti.

9. Žalobca vo vyjadrení k podanému dovolaniu navrhol dovolanie žalovaného odmietnuť.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 35 Civilného sporového poriadku), po zistení, že dovolanie podala strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 Civilného sporového poriadku), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 Civilného sporového poriadku), bez nariadenia pojednávania (§ 443 Civilného sporového poriadku), dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť.

11. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom procese zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011). Ako už Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval vo viacerých skorších rozhodnutiach (por. napr. sp. zn. 1Cdo/113/2012, 2Cdo/132/2013, 3Cdo/18/2013, 4Cdo/280/2013, 5Cdo/275/2013, 6Cdo/107/2012,

7Cdo/92/2012), dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie. Tejto mimoriadnej povahy dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 Civilného sporového poriadku proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 Civilného sporového poriadku. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, je otázkou zákonnosti a jej riešenie patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (m. m. napr. IV. ÚS 35/02, II. ÚS 324/2010, III. ÚS 550/2012).

12. Žalovaný vyvodzoval prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a) a c) Civilného sporového poriadku.

13. Podľa § 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

14. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 Civilného sporového poriadku). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

15. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 Civilného sporového poriadku).

16. Na to, aby dovolací súd mohol pristúpiť k meritórnemu dovolaciemu prieskumu rozhodnutia odvolacieho súdu z hľadiska namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci, musia byť (najskôr) splnené predpoklady prípustnosti dovolania zodpovedajúce niektorému zo spôsobov riešenia tej právnej otázky, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a tiež podmienky dovolacieho konania, medzi ktoré okrem iného patrí riadne odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi a spôsobom vymedzeným v § 432 až § 435 Civilného sporového poriadku.

17. V prípade uplatnenia dovolacieho dôvodu, ktorým je nesprávne právne posúdenie veci, je riadne vymedzenie tohto dovolacieho dôvodu v zmysle § 432 ods. 2 Civilného sporového poriadku nevyhnutným predpokladom pre posúdenie prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Len konkrétne označenie právnej otázky, ktorú podľa dovolateľa riešil odvolací súd nesprávne, umožňuje dovolaciemu súdu posúdiť, či ide skutočne o otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a či sa pri jej riešení odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a) Civilného sporového poriadku), alebo ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku) alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. c) Civilného sporového poriadku).

18. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj procesnoprávna (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Musí ísť o právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej neviedlo

k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní (a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom).

19. Pokiaľ dovolateľ v dovolaní nevymedzí právnu otázku, dovolací súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na domnienkach (predpokladoch) o tom, ktorú otázku mal dovolateľ na mysli; v opačnom prípade by jeho rozhodnutie mohlo minúť zákonom určený cieľ. V prípade absencie vymedzenia právnej otázky nemôže dovolací súd pristúpiť k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešili prvoinštančný a odvolací súd; v opačnom prípade by uskutočnil procesne neprípustný bezbrehý dovolací prieskum priečiaci sa nielen (všeobecne) koncepcii právnej úpravy dovolania a odvolacieho konania zvolenej v Civilnom sporovom poriadku (pozri napr. rozhodnutia odvolacieho súdu sp. zn. 1Cdo/98/2017, 3Cdo/94/2018, 4Cdo/95/2017, 8Cdo/100/2019). Treba zdôrazniť, že úlohou odvolacieho súdu nie je vymedziť právnu otázku, pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu; zákonodarca túto povinnosť ukladá dovolateľovi.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s obsahom dovolania musí konštatovať, že dovolanie obsahujúce len všeobecné uplatnenie odvolacieho dôvodu spočívajúceho v nesprávnom právnom posúdení veci, založené výlučne na citovaní ustanovení procesnej normy upravujúcich prípustnosť dovolania v prípade namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci, nepredstavuje vymedzenie právnej otázky spôsobom určeným v ustanovení § 432 Civilného sporového poriadku. V texte podaného dovolania nie je formulovaná a vymedzená právna otázka, ktorú mal odvolací súd vo svojom rozhodnutí nesprávne právne posúdiť, nie je uvedený spôsob, akým právnu otázku riešil odvolací súd, ani dôvody, v čom malo spočívať nesprávne právne posúdenie, a taktiež absentuje relevantná právna argumentácia ozrejmujúca správne riešenie právnej otázky. Námietky dovolateľa (povinne zastúpeného kvalifikovaným právnym zástupcom) uvádzané v dovolaní možno charakterizovať ako námietky smerujúce k skutkovým zisteniam súdov nižších inštancií a k hodnoteniu dôkazov týmito súdmi. Dovolanie vyvodzujúce svoju prípustnosť z ustanovenia § 421 Civilného sporového poriadku nemožno vymedziť nesprávnym či nedostatočným zistením skutkového stavu (ako k tomu pristúpil žalovaný), ale len argumentáciou spochybňujúcou použitie právnej normy súdom na daný prípad, alebo jej interpretáciu, prípadne jej aplikáciu súdom na zistený skutkový stav.

21. Dovolací súd v tomto kontexte zdôrazňuje, že len samotné spochybňovanie správnosti skutkových zistení a hodnotenia dôkazov súdom nižšej inštancie, či sama polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia významovo nezodpovedajú kritériám uvedeným v § 421 ods. 1 a § 432 ods. 2 Civilného sporového poriadku. V dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a) Civilného sporového poriadku, by mal dovolateľ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, vysvetliť (a označením rozhodnutia najvyššieho súdu doložiť), v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu a napokon uviesť, ako by mala byť táto otázka správne riešená. Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. c) Civilného sporového poriadku, dovolateľ by mal konkretizovať rozhodnutia odvolacieho súdu, v ktorých je daná právna otázka rozhodovaná rozdielne.

22. Dovolací súd uzatvára, že žalovaný uplatnené dovolacie dôvody podľa § 421 ods. 1 písm. a) a c) Civilného sporového poriadku nevymedzil v podanom dovolaní spôsobom uvedeným v § 432 Civilného sporového poriadku, a preto dovolací súd dovolanie odmietol podľa § 447 písm. f) Civilného sporového poriadku bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

23. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov odvolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá Civilného sporového poriadku).

24. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.